

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/121/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7912210379
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Fuchsová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2013:7912210379.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, samosudca JUDr. Gabriela Fuchsová, v právnej veci navrhovateľky: C. Š., O.. X.X.XXXX, V. Z., Z. Č.. XXXX/XX, proti odporcovi: U. Š., O.. XX.X.XXXX, V. V. O. N., M. Č.. XXX/XX, o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky,

rozhodol:

Návrh navrhovateľky **z a m i e t a .**

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným konajúcemu súdu dňa 28.6.2012 sa navrhovateľka - bývalá manželka odporcu, domáhala určenia príspevku na výživu v sume po 190,- Eur mesačne od 1.7.2012. Odporca v písomnom vyjadrení datovanom 24.8.2012, doručenom súdu dňa 31.8.2012, oznámil, že nesúhlasí s návrhom a navrhuje, aby súd návrh zamietol ako nedôvodný. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 8P/175/2012. Okresný súd Trebišov postúpil predmetnú vec z dôvodu miestnej príslušnosti na Okresný súd Košice - okolie (č.l. 51). Okresný súd Košice - okolie dňa 26.4.2013 vyjadril nesúhlas s postúpením veci (č.l. 54). Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 15. mája 2013, č.k. 1NcC/18/2013-58, rozhodol, že na konanie je príslušný Okresný súd Trebišov. Spis bol Okresnému súdu Košice - okolie doručený dňa 21.5.2013 a následne dňa 24.6.2013 bol doručený Okresnému súdu Trebišov (č.l. 62). Vec bola zapísaná na Okresnom súde Trebišov toho istého dňa pod sp. zn. 2C/121/2013 (č.l. 63).

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 14.11.2013, ktoré bolo odročené z dôvodu nemožnosti ustanoviť sa odporcovi na nariadené pojednávanie (č.l. 87-75). Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na deň 3.12.2013, tak navrhovateľka, ako aj odporca mali predvolanie doručené riadne a včas (č.l. 77) a na pojednávanie sa ustanovili. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, listinnými dôkazmi a zistil:

Navrhovateľka písomný návrh na začatie konania datovaný 25.6.2012, doručený konajúcemu súdu dňa 28.6.2012, dôvodila tým, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.10.2011 v konaní sp. zn. 10C/74/2011, rozsudok o rozvode nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2011. Z manželstva sa dňa 4.6.2009 narodil syn Y., ktorý bol na čas po rozvode zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľky - matky a odporca - otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu mesačne po 130,- Eur. Navrhovateľka je od 5.6.2012 evidovaná na úrade práce a nepoberá žiadnu dávku v nezamestnanosti ani dávku v hmotnej núdzi ani príspevok na bývanie, nakoľko na tieto dávky nemá nárok. Nevlastní majetok väčšej hodnoty a býva s maloletým synom u svojich rodičov v byte, osobne sa o maloletého stará, tento vyžaduje nepretržitú opateru, nemá možnosť nájsť si zamestnanie v danom mieste a v danej kvalifikácii a nemá príjem na pokrytie nákladov na jej primeranú výživu.

Odporca v písomnom podaní datovanom 24.8.2012, doručenom konajúcemu súdu 31.8.2012 (č.l. 19-20) uviedol, že jeho manželstvo s navrhovateľkou bolo skončené rozvodom 22.11.2011, s navrhovateľkou však nežil v spoločnej domácnosti aj pred rozvodom približne od marca 2010, na syna výživné uhrádzal. Navrhovateľka je na materskej dovolenke. Odporca nesúhlasí s tvrdením navrhovateľky o tom, že si nemôže nájsť v danom mieste a čase, v danej kvalifikácii zamestnanie, a preto nemá žiaden príjem, lebo navrhovateľka by si mala hľadať zamestnanie aj mimo kvalifikácie, t.j. také, ktoré si nevyžaduje stredoškolské vzdelanie, keďže v súčasnej dobe je bežné, že ľudia pracujú v akomkoľvek možnom zamestnaní aj mimo kvalifikácie, len aby si zabezpečili akýkoľvek príjem. Syn účastníkov konania Y. nastupuje od septembra 2012 do škôlky, pretože má tri roky, a odporca je toho názoru, že navrhovateľka sa tým nebude dennodenne starať o maloleté dieťa, a preto si môže nájsť zamestnanie. Poukázal na to, že príspevok na výživu rozvedenej manželky je viazaný na preukázanie možnosti povinného. Uviedol, že nie je v jeho možnostiach prispievať na výživu navrhovateľky, keďže jeho príjem v ozbrojených silách SR je vo výške 725,10 Eur v čistom, o čom predložil potvrdenie od zamestnávateľa o príjme za rok 2011 a za prvých sedem mesiacov roku 2012; iný príjem nemá. Z tohto príjmu uhrádza vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi Y. po 130,- Eur mesačne, ďalej synovi platí poistenie, ktoré predstavuje sumu 21,- Eur mesačne; keďže vykonáva rizikové zamestnanie, platí si životné poistenie v sume 25,- Eur mesačne. Ďalej má výdavky spojené s bývaním vo výške 45,- Eur a uhrádza výdavky spojené s užívaním bytu 57,- Eur mesačne. Za mobilný telefón platí poplatok vo výške asi 30,- Eur mesačne. Vzhľadom na to, že sa so synom stretáva minimálne dvakrát v mesiaci, má výdavky spojené s cestovným z miesta bydliska z U. O. V. do miesta bydliska syna v Z., resp. zamestnania v E. do Z., jeho výdavky na cestovné predstavujú mesačne sumu asi 100,- Eur. Pri stretnutiach so synom sa stále snaží dať mu nejaké darčeky a v čase stretnutia zabezpečuje všetky jeho potreby. Často so synom navštevuje aj svojich rodičov, teda starých rodičov maloletého, tiež jeho krstných rodičov v mieste trvalého bydliska odporcu, t.j. v obci V. O. N. v okrese F.. Má aj výdavky spojené s úhradou spotrebného úveru, ktorý použil na kúpu motorového vozidla, aby sa mohol flexibilne a pre syna pohodlne premiestňovať v čase realizácie vzájomného styku. a tento úver uhrádza po 276,- Eur mesačne. Na základe uvedeného považuje odporca za nepochybné, že jeho odôvodnené výdavky predstavujú 622,- Eur mesačne a tak na zabezpečenie stravy, hygienických potrieb a oblečenia mu ostane suma 103,- Eur mesačne. Od 7.9.2012 bol vyslaný ozbrojenými silami SR na misiu do Afganistanu do júna 2013, a preto sa nebude môcť dostaviť na prípadné pojednávanie.

Na pojednávaní konanom dňa 3.12.2013 navrhovateľka vypovedala, že nárok na príspevok na výživu rozvedenej manželky podala z dôvodu, že jej nebol priznaný nárok na dávku nezamestnanosti a nárok na príspevok v hmotnej núdzi od úradu práce, nárok na dávku v nezamestnanosti jej nevznikol z dôvodu, že posledné tri roky nepracovala a dávku v hmotnej núdzi jej úrad práce nepriznal, lebo v čase, keď ju žiadala, tak jej príjem prevyšoval 115,- Eur, pričom bola posudzovaná s maloletým synom Y.. Úrad práce bral do úvahy výživné na maloletého Y., t.j. výživné zo strany otca vo výške 130,- Eur. Tiež jej nebol priznaný príspevok na bývanie, ktorý predstavoval 89,90 Eur, lebo býva u svojich rodičov. Teda to sú dôvody, prečo podala návrh na príspevok na výživu rozvedeného manžela.

Navrhovateľka na otázku samosudcu uviedla, že predtým, než podala návrh na súd na určenie povinnosti odporcu prispievať jej na výživu rozvedenej manželky, odporcu žiadnym spôsobom nevyzvala na to, aby jej dobrovoľne vyplácal príspevok na výživu rozvedenej manželky. Odporca ani nevedel, že tento návrh podala.

Odporca na pojednávaní konanom dňa 3.12.2013 vypovedal, že s návrhom bývalej manželky nesúhlasí, a to z dôvodu, že nie je zodpovedný za to, že ona nemá nárok na dávku v nezamestnanosti, na príspevok a dávky v hmotnej núdzi a príspevok na bývanie. Podľa odporcu on má vedomosť o tom, že jeho bývalá manželka pracuje a že si príjem vie zabezpečiť sama.

Odporca potvrdil, že je pravdou, že navrhovateľka ho pred podaním návrhu na súd nevyzvala na to, aby dobrovoľne plnil príspevok na výživu rozvedeného manžela; on sa o tom, že navrhovateľka si od neho uplatňuje tento príspevok na výživu rozvedeného manžela, dozvedel až po tom, ako mu prišiel papier zo súdu.

Súd z obsahu spisu Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/74/2011 zistil, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom zo dňa 25. októbra 2011, č.k. 10C/74/2011-32, výrok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 22.11.2011.

Podľa § 72 Zákona o rodine

ods. 1/ Rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov.

ods. 2/ Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

V konaní bolo preukázané, že navrhovateľka a odporca sú bývalí manželia. Súčasne bolo v konaní preukázané, že pred podaním návrhu na súd navrhovateľka nevyzvala odporcu na dobrovoľné plnenie príspevku. Zákonnou podmienkou pre rozhodnutie súdu o povinnosti prispievať na výživu rozvedeného manžela je skutočnosť, že bývalí manželia sa na tomto príspevku nedohodli. Teda pokus o dohodu s bývalým manželom je zákonná hmotnoprávna podmienka na tom, aby jeden z bývalých manželov podal návrh na súd o určenie rozsahu príspevku na výživu od rozvedeného manžela. Pokiaľ tento pokus o dohodu nebol realizovaný, je návrh na začatie konania o určenie rozsahu príspevku na výživu predčasný a z dôvodu nesplnenia tejto hmotnoprávnej podmienky súd návrh navrhovateľky zamietol.

Vzhľadom na uvedené súd neskúmal odôvodnené potreby oprávneného ani schopnosti možnosti a majetkové pomery povinného, či skutočnosť, že priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela by mohlo byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na súde, proti rozsudku ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované; podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné; ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť podľa ustanovenia § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.